

Išbandymai žmogaus gyvenime – bausmė ar dovana?

Išbandymas – savęs patikrinimas įvairiose gyvenimo situacijose. Dažnai tenka girdėti, kad išbandymai žmogui tampa didžiule gyvenimo bausme, tačiau taip pat dauguma žmonių džiaugiasi patyrę išbandymus ir įveikę gyvenimo iššūkius, kurie, anot jų, tik stiprina asmenybę. Todėl išbandymai gali būti ir bausmė, ir dovana. Viskas priklauso nuo žmogaus nusiteikimo ir požiūrio į situaciją.

Gyvenimo siūsti išbandymai dažnam žmogui tampa bausme, kadangi jis nemoka teisingai vertinti situacijos ir nesugeba priimti teisingų sprendimų. Dauguma žmonių išbandymo akivaizdoje tiesiog nuleidžia rankas arba pasiduodami emocijoms, imasi spontaniškų ir neapgalvotų veiksmų. Būtent tai puikiai atsispindi **garsaus lietuvių rašytojo** Antano Vaičiulaičio romane „Valentina“. Pagrindiniams romano veikėjams Antanui ir Valentinai buvo siūstas gana didelis išbandymas – meilė. Tačiau nei vienas, nei kitas nesugebėjo teisingai priimti šio jausmo, nors abu stipriai mylėjo vienas kitą. To išbandymo akivaizdoje atsiskleidė blogoji Antano asmenybės pusė. Jis užuot bandęs spręsti iškilusią problemą pasidavė emocijoms: pykčiui, egoizmui, pavydai. Manau, Antanas nesugebėjo susidoroti su vidiniais jausmais, vyriškomis ambicijomis ir būtent todėl meilė jam tapo bausme. Valentina taip pat nesugebėjo teisingai įvertinti susiklosčiusios situacijos. Ji pasidavė nusivylimui ir, valdoma neivilties bei nuoskaudos, pasielgė labai neapgalvotai – išplaukė per audrą į vienuolyną. Ši kelionė jai tapo paskutine gyvenimo kelione. Manau, kad abu veikėjai elgėsi labai neapgalvotai, priėmė netinkamus sprendimus ir todėl tarsi nubaudė patys save. Taigi išbandymas tampa didžiule bausme, kai žmonės pasiduoda impulsyvumui, kai reikia veikti apgalvotai.

Tačiau išbandymai gali tapti ir didžiule dovana, nes to išbandymo akivaizdoje žmogus dažnai suvokia tikrąją gyvenimo prasmę. Juk tik sunkiu momentu dauguma žmonių supranta, koks vis dėlto gražus jų gyvenimas ir ima jį žvelgti kitaip. Būtent tai atsispindi **garsaus rašytojo** Albero Kamiu romane „Svetimas“. Pagrindinis kūrinio veikėjas Merso **patiria išbandymą – tai gyvenimo absurdas**. Jis yra nuteisiamas mirties bausme ne už padarytą nusikaltimą, o už netinkamą elgesį per mamos laidotuves. Tačiau ši situacija Merso tapo didžiule dovana, nes mirties akivaizdoje jis suprato, koks gražus vis dėlto buvo jo gyvenimas. Veikėjas tapo labai laimingas, nes **sugebėjo ne prisitaikyti ir plaukti pasroviui, o išlikti savimi kad ir kas benutiktų**. Absurdiška situacija privertė jį prisiminti ir įvertinti paprastus, kasdieniškus dalykus, kurie Merso gyvenimui suteikė prasmės. Manau, tai tik įrodo, kokia stipri asmenybė buvo šis herojus. Jis sugebėjo nepalūžti, o, atrodo, visiškai absurdiškoje ir neteisingoje situacijoje atrasti gėrio. Iš viso to matyti, kad jeigu žmogus į jam siūstą išbandymą žvelgia ne pesimistiškai, o drąsiai ir dar sugeba jame išžvelgti gėrio, išbandymas jam tampa dovana, padedančia suprasti save ir gyvenimą.

Taip pat išbandymas gali tapti dovana, jei jis padeda pažinti save, atskleisti tikrąjį pašaukimą. Juk kiekvienam žmogui yra sunku apsispręsti, pasirinkti tikrąjį savo gyvenimo kelią, tačiau patiriami išbandymai kartais pastūmėja žmogų teisinga linkme. Vinco Mykolaičio-Putino romane „Altorių šešėly“ išbandymą patyrė pagrindinis romano herojus Liudas Vasaris. Jis tėvų valia įstojo į kunigų seminariją, nors neturėjo tam pašaukimo. Būdamas ten vaikiną suprato, kad jam reikia paprasto, nesuvaržyto gyvenimo, o svarbiausia, jis atrado tikrąjį savo pašaukimą kūrybai. Matyti, kad Liudui Vasariui kunigavimas tikrai tapo didžiule dovana, padėjusia atrasti save ir tikrąjį savo kelią. Taigi išbandymas taip pat gali tapti dovana, jei sugebi teisingai jį priimti, įveikti ir taip pažinti gyvenimą. Anot L. Tolstojaus: „Jei gyvenimas tau nėra didžiausias džiaugsmas, tai tik todėl, kad tavo protas eina klaidinga linkme.“ Šis posakis įrodo, kad išbandymus reikia priimti kaip dovanas, o taip nutiks tik teisingai pasirinkus ir viską apmąčius.

Taigi išbandymai yra ir bausmė, ir dovana, nes visos kliūtytys žmogų priveda prie tam tikrų gyvenimiškų tiesų. Tik reikia mokėti tai suprasti ir iš to pasimokyti. Žinoma, vieni sugeba teisingai elgtis ir jį viską žvelgti optimistiškai, o kiti, priešingai – pasimeta, pasiduoda emocijoms. Kad ir kaip bebūtų, visi įveikti išbandymai žmogui suteikia stiprybės ir išminties.

